БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 07-03-2022

Организациона јединица	Класификациона ознака	Редни број	Број прилога
	US-02-B	I-347	3/20

Broj: S1 3 U 038674 21 U
Sarajevo, 03.03.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Mipex-auto RS d.o.o. Banja Luka, ul. Miloša Crnjanskog br. 55, kojeg zastupa advokat Tatjana Ćurlik iz Banja Luke, ul. Aleja Svetog Save br. 34, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2210-12/20 od 08.10.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ul. Jovana Dučića br. 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 03.03.2022. godine, donio je slijedeću:

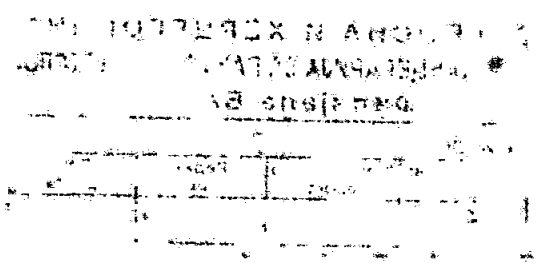
P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog, odbijen je kao neosnovan prijedlog tužitelja broj: 2415-9/20 od 25.09.2020. godine, za obnovu postupka na rješenje broj: JP2-02-07.1-2210-9/20 od 17.09.2020.godine. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova pravnog zastupanja.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja pokrenuo upravni spor, iz razloga propisanih odredbom člana 11. stav 3. Zakona o upravnim sporovima BiH i povrede Zakona o upravnom postupku BiH. U tužbi navodi da je u namjeri da učini postupak racionalnijim, ekonomičnijim, a sve u skladu sa članom 239. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH, u roku iz člana 241. stav 1. tačka 1. a iz razloga predviđenih u odredbi člana 238. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH, uputio prijedlog za obnovu postupka, jer je očigledno da je tužitelj, kao i tužena, obmanut od strane ugovornog organa.Tužbom ukazuje da je znao da ima mogućnost za izjavljivanje pravnog lijeka, ali s obzirom da postoji obaveza plaćanja takse za izjavljivanje pravnog lijeka, iz tih razloga je podnio zahtjev za obnovu postupka, jer se isti i podnosi radi racionalizacije i manjih troškova postupka. Tužitelj je naveo i nove razloge koji, također, predstavljaju uslov za obnovu postupka. Tužitelj smatra da je

prekršen član 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku, jer tužena nije cijenila razloge za obnovu, koje je istakao tužitelj, pa ispada da je prijedlog tužitelja odbačen, a ne odbijen kao neosnovan. Tužitelj u trenutku pokretanja postupka nastavka žalbe, nije imao u vidu obrazloženje navodno usvojenih žalbenih navoda i izmjenu tenderske dokumentacije, koja se nije smjela izvršiti prije nego prođe period za nastavak žalbe, odnosno 5 dana po prijemu rješenja, kojim je djelimično uvažena žalba. Osim toga, tužitelj nije imao uvid u dopunsko rješenje, kojim su advokatu dodijeljeni troškovi postupka. Nadalje, kako ugovorni organ nije uvažio žalbu u cijelosti nego djelomično, a sve to tužitelj nije znao jer je bio obmanjen od strane ugovornog organa, jer bi u suprotnom i tužitelj pripremao sasvim drugačije žalbene navode da je postojalo obrazloženje žalbenih navoda, koji su usvojeni. Tužbom ukazuje i da je dostavio tuženoj na uvid izvode iz tenderskih dokumentacija, osnovne na koje se žalio i izmijenjene u koje nije imao na uvid, sve do pokretanja prijedloga za obnovu postupka, iz kojih se nesporno vidi da ugovorni organ nije izvršio izmjenu TD po dva žalbena navoda. Stoga tužitelj smatra da je navedene dokaze koji su neoborivi, tužena morala cijeniti i akt kojim je žalba uvažena u cijelosti poništiti i vratiti ugovornom organu. Slijedom navedenog, predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje, a tuženi obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od ukupno 977,50 KM.

Tuženi u odgovoru na tužbu ostaje kod tužbenih navoda i predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, iz razloga iznesenih u osporenom rješenju.

Ugovorni organ je u izjašnjenju naveo da je, postupajući po žalbi tužitelja, izjavljenoj na tenderski dokument, žalbu uvažio i na portalu javnih nabavki objavio izmjenu tenderskog dokumenta dana 17.08.2020. godine. Tom odlukom ugovornog organa je uvažen zahtjev za troškove advokata u iznosu od 614,25 KM, dok je u preostalom potraživanom iznosu od 3.132,67 KM, zahtjev odbijen. Nadalje, prema izjašnjenju ugovornog organa, tužitelj je opet izjavio žalbu, koja je proslijeđena tuženom, obustavljen postupak nabavke do donošenja konačnog rješenja od 17.09.2020. godine, kojim je u konačnici odbijena žalba tužitelja. Ugovorni organ je naveo i da izmijenjenu tendersku dokumentaciju tužitelj nikada nije ni preuzeo, iako je bila objavljena, te nije ni dostavio ponudu, već je cilj izjavljivanja žalbi bio naknada advokatskih troškova. Stoga je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijen je kao neosnovan prijedlog tužitelja broj: 2415-9/20 od 25.09.2020. godine, za obnovu postupka na rješenje broj: JP2-02-07.1-2210-9/20 od 17.09.2020. godine. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova pravnog zastupanja. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je ocijenio da nije osnovan prijedlog tužitelja za obnovu postupka, jer iz stanja spisa predmetne stvari, proizilazi da je tužitelj imao mogućnost izjavljivanja žalbe na rješenje broj: JP2-02-07.1-2210-9/20 od 17.09.2020. godine, koju mogućnost nije iskoristio. Vanredno pravno sredstvo je moguće iskoristiti kada su iskorištena sva prava na redovan pravni lijek. Tuženi je ocijenio da, ukoliko je tužitelj bio nezadovoljan i prvobitno donesenim rješenjem, kojim je ugovorni organ uvažio njegove žalbene prigovore, mogao je izjaviti žalbu tuženom i zbog drugih razloga, koji su odbijeni po njegovoj

žalbi, a ne samo na iznos advokatskih troškova. U konačnici, tuženi je ocijenio da, ako u žalbi na rješenje ugovornog organa nije bilo novih dokaza ni osnova za isticanje, tako ni u prijedlogu za obnovu postupka, koji je identičan žalbi, te kako nema uslova za primjenu odredbe člana 238. Zakona o upravnom postupku BiH, zahtjev je odbijen kao neosnovan i donesena odluka kao u dispozitivu.

Prema mišljenju ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje je zakonito, doneseno nakon predhodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

U skladu sa odredbom člana 238. stav 1. tačka 1). Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku (konačno u upravnom postupku), obnovit će se, između ostalog i ako se sazna za nove činjenice ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku. Ako je rješenje po kome se traži obnova upravnog postupka, bilo predmet upravnog spora, obnova se može dozvoliti samo zbog onih činjenica koje je organ utvrdio u ranijem upravnom postupku, a ne i zbog činjenica koje je utvrdio sud u svom postupku (član 240. Zakona). Dakle, nije sporno da svaka stranka može podnijeti zahtjev za obnovu postupka a organ koji odlučuje o tom zahtjevu, dužan je sa pažnjom ispitati i ocijeniti sve okolnosti koje je stranka iznijela u svom zahtjevu,

Ovo vijeće cijeni da nije osnovan prigovor iz tužbe i da su se stekli zakonski uslovi, pozivajući se na odredbu člana 238. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16) na obnovu konkretnog postupka. Ovo iz razloga, jer kako to i proizilazi iz obrazloženja pobijanog rješenja, postupak okončan rješenjem ili zaključkom protiv koga *nema redovnog pravnog lijeka u upravnom postupku* (konačno u upravnom postupku), obnovit će se, između ostalog i *ako se sazna za nove činjenice, ili se nađe ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja, da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni u ranijem postupku.* Kako je tužitelj imamo mogućnost da izjavi žalbu, učestvuje u postupku, kako je njegova prvobitno podnesena žalba bila uvažena i izmjena tenderske dokumentacije objavljena na portalu javnih nabavki, koju pri tome nije ni preuzeo, te tako iskazao zainteresiranost za učestvovanje u konkretnom postupku, to tužitelj nije prezentovao nove razloge, ni nova saznanja u svom prijedlogu, kao i predmetnoj tužbi, a koji bi se mogli prihvatiti kao nove činjenice ili nove dokaze, koji bi bili razlog za uvažavnje prijedloga za obnovu postupka.

U konačnici, za obnovu postupka, u skladu sa članom 238. stav 1. Zakona o upravnom postupku BiH, potrebne su nove činjenice, pod kojima se smatraju samo one koje su postojale u vrijeme vođenja redovnog postupka u istoj upravnoj stvari, ali se u toku postupka za njih nije znalo, pa je u trenutku rješenja ili zaključka činjenično stanje utvrđeno bez tih činjenica. Stoga je u konkretnom slučaju nesporno da je tužitelj imao mogućnost isticati nove činjenice i učestvovati u postupku javne nabavke, te preuzeti tenderski dokument, izjaviti žalbu na rješenje od 17.09.2020. godine.

S tim u vezi, nije osnovan ni prigovor da pobijano rješenje ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH. Obrazloženje osporenog rješenja sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar.

Kako je tužba tužitelja odbijena kao neosnovana, to mu u smislu odredbe člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 74/10) ne pripadaju ni troškovi upravnog spora.

Slijedom navedenog, primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, Sud je donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

